

In Synodo examinanda prius Cameracensis electi causa mandatur.

Et si dicta probetur ignotio: electio confirmanda.

De sacris Altariis pretio non accipiendis. Aliarum quoque Ecclesiarum causa eadem in Synodo deservienda.

Et Cluniacensis Abbas ad eandem vocandus pro finiendi Alvernensis Ecclesie causa.

Postremo promulgandi Decretum de non accipiendis investituris a Laicis.

Ob. Synod. Can. 12.

sed & tibi & omnibus Legatis nostris se deinceps fore promisit; & nos in eo multam spem habemus, & fiduciam. Comes etiam Tebaldus per legatos suos eandem nobis promissionem fecit, ut si Rex legatos nostros recipere nolle, ipse cum summa devotione reciperet, & eis omnem, quam posset, aptitudinem celebrandi Synodum, & Ecclesiastica exequendi negotia, locum, consilium, auxiliumque pararet. Stude ergo, ut praefatum Confratrem nostrum Lingonensem Episcopum convenias, & communi consilio, ubi vobis melius videbitur, Synodum instituit; & convocatis illuc Archiepiscopo Remensi & ceteris, quoquoque possis, Archiepiscopis, & Episcopis Franciae, primo omnium causam supra memorati Cameracensis Electi discutere studeas; videlicet ut secundum praescriptam sacramenti determinationem se coram omnibus expurget; & insuper ne in morte illius, qui in ignem projectus est, confenserit, in eodem se sacramento defendat. Quod si factum fuerit praecedentem eius electionem confirmandam esse apostolica moderatione decernimus, & te cum Confratre nostro Remensi Archiepiscopo de eius consecratione, prout oporteat, statuere volumus: nisi forte alia tibi, quae nos ignoramus, obtulerit, quae tamen in prudentia vestra examinanda relinquimus. Illud vero commune malum pene totius terrae, videlicet quod Altaria venduntur, & quod iste etiam in officio sui Archidiaconatus se fecisse non denegat, ne deinceps fiat, tam huic, quam ceteris omnibus interdico. De caetero admodum dilectionem tuam, ut reliquas causas, & negotia, videlicet Cathalaunensis Episcopi, Carnotensis Ecclesiae, Aniciensis, Alvernensis, nec non Monasterii sancti Dionysii, & alia, quae necessaria Ecclesiasticae Religionis apparuerint, pro commissa tibi vice nostra, quantum Deo auxiliante poteris, ita diligenter tractare, & ad finem perducere studeas; quatenus in eis nostra deinceps possit sollicitudo, & longa fatigatio sublevari. Volumus etiam, ut fratrem nostrum Hugonem venerabilem Cluniacensem Abbatem tecum Synodo interesse ex nostra parte invitare, rogando & multum instando, procures, cum propter alia multa, tum maxime, ut causa Alvernensis Ecclesiae competenti & firma determinatione, cum Dei, & illius adiutorio finiatur. Confidimus enim in misericordia Dei & conversatione vitae ejus, quod nullius deprecatione, nullius favor, aut gratia, nec aliqua prorsus personalis acceptio eum a tramite rectitudinis dimovere poterit. Si igitur divina clementia huic nostrae dispositioni effectum dederit, inter caetera, quae tua fraternitas agenda suscepit, hoc attentissime perpendat, & exequi studeat, ut congregatis omnibus, & in Conventu residentibus, manifesta & personanti denunciatione interdicit, ut conservanda deinceps in promovendis Episcopis canonica & apostolica auctoritate nullus Metropolitanorum, aut quivis Episcoporum alicui, qui a laica persona donum Episcopatus susceperit, ad consecrandum illum imponere manus audeat; nisi dignitatis suae honore officioque carere & ipse velit. Similiter etiam, ut nulla Potestas aut aliqua persona de hujusmodi honoris donatione, vel acceptione ulterius se introumittere debeat. Quod si praesumpserit, eadem sententia & animadversionis censura, quam Beatus Adrianus Papa in octava Synodo de hujusmodi praesumptoribus, &

sacra auctoritatis corruptoribus statuit atque firmavit, se adstrictum ac ligatum fore cognoscat. Quo capitulo scripto, atque in praesentia omnium lecto, ad collaudationem & confirmationem ejus universum ceterum illius confessus admoneas. Eos autem, qui post recensitam a nobis hujus Decreti auctoritatem investituram Episcopatus per manus saecularium Dominorum, & Potestatum, susceperunt, & qui eis in ordinationem manum imponere praesumpserunt, ad nos super hac re rationem reddituros venire apostolica auctoritate commoneas, atque praecipias. Data juxta Padum in loco, qui dicitur Ficarolo IV. Idus Maji Indictione Quintadecima.

Dat. die 12, Maji anno Domini 1077. Pontif. ann. v.

XXXIV.

Privilegium confirmationis, atque immunitatis honorum Monasterii S. Michaelis in Burgo Pifarum, nunc juris Ordinis Camaldulensium.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, dilectissimo in Christo filio Leoni Abbati Monasterii sancti Michaelis Archangeli Pisae constituti, tuisque successoribus ibidem regulariter promovendis, in perpetuum.

Ex Tabulario Monast. hujus editi. Ughell. Ital. Sac. Tom. III ubi de Archiep. Pisanis.

Exordium.

Convenit apostolico moderamini pia religione pollentibus benevola compassionem succurrere, & postcentium animis alacri devotione impertire assensum: Ex hoc enim potissimum premium a conditore omnium Deo procul dubio promererebimus, dum venerabilia loca opportune ordinata ad meliorem fuerint sine dubio statum perducta. Proinde postulante te, dilecte fili, quatenus Monasterium, cui Deo auctore praesse dignosceris, Apostolicis privilegiis muniremus, ob reverentiam beati Michaelis Archangeli, in cujus honorem venerabilis locus ille constitutus est, precibus tuis benevola concessione annuendum esse destinavimus. Suscipientes igitur praefatum locum, & omnia sibi pertinentia, necnon & Congregationem fratrum inibi Deo ferventium, in tutelam & defensionem sanctae Romanae Ecclesiae, Apostolica tuitionis privilegium ex ea, quam per beatum Petrum Deo disponente suscepimus, auctoritate, concedimus: confirmantes & corroborantes eadem venerabili Monasterio quaecunque nunc sunt in terris cultis aut incultis, sive in quibuslibet rebus mobilibus vel immobilibus, iuste habet, aut in posterum Deo opitulante acquirere poterit, quatenus tum ad communem usum fratrum, tum in tua, quam in successorum tuorum providentia, & congrua dispensatione, inconvulsa illibataque permaneant. Eadem praesentium auctoritate sancimus, ut eos, qui pia devotione, & amore caelestis patriae mundo abrenunciantes ibidem ad monasticam vitam regulariter se conferre voluerint, sine omni contradictione cujuslibet personae, ab Abbate, qui pro tempore fuerit, ceterisque confratribus, recipi ac teneri liceat. Praeterea statuimus, & juxta quod Beatus Papa Agapitus praescripsit, firma praerceptione censemus, ut nemo fideles Christianos, in monasterio sepeliri cupientes, contradicat, vel Missam aliquo modo cantare prohibeat, aut elemosinas

Monasterium hujusmodi sub protectione Sedis Apostolicae recipitur.

Ejusque bona omnia conservantur.

De libera Monachorum receptione.

Privilegium ab Agapito huic Monast. concessum non dum legi. Concessio solvendi ibidem mortuos missas, cantare elemosinas petere.

XXXVI.

Confirmatio Privilegiorum Monasterii Rothonenfis in Britannia.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, dilectissimo in Christo filio Almodo Abbati Monasterii S. Salvatoris constructi in loco, qui dicitur Rothonenfis, in Britannia constituti, suisque successoribus ibidem regulariter promovendis, in perpetuum.

Ex MS. S. M. obaelli in per. ulomaris editi Martini The. Jan. Nov. A. nec. doi. Tom. I. col. 104.

Exordium.

Supernae miserationis respectu ad hoc universalis Ecclesiae curam suscepimus, & apostolici moderamini sollicitudinem gerimus, ut iustis precantium votis attendente benignitate faveremus, & libram aequitatis omnibus in necessitate positus, quantum Deo donante possumus, subvenire debeamus. Praecipue tamen de venerabilium locorum stabilitate pro debito honore Summae & Apostolicae Sedis, cujus membra sunt, quantum ex divino adiutorio possibilitas datur nobis, pensandum & laborandum esse perpendimus. Proinde juxta petitionem tuam praefato Monasterio, cui tu praesse dignosceris, & quod juris S. R. E. esse dignoscitur, unde per singulos annos census trium denariorum aureorum, tibi redditur, hujusmodi privilegia praesenti auctoritatis nostrae decreto indulgemus, concedimus, atque firmamus: Statuentes, nullum Regum, vel Imperatorum, aut Antistitem, nullum quoque dignitate praeditum vel quemcumque alium, de his, quae eidem venerabili loco de proprio jure jam donata sunt, vel in futurum Deo miserante dignitate praeditum vel quemcumque alium, de his, quae eidem venerabili loco de proprio jure jam donata sunt, vel in futurum Deo miserante collata fuerint, sub cujuslibet causae occasione, sive specie minuere vel auferre, & sive suis usus applicare, vel aliis quasi piis de causis pro sua avaritiae excusatione concedere; sed cuncta, quae ibi oblata sunt, vel offerri contigerit, tam a te, quam ab eis, qui in tuo officio successerint, perenni tempore illibata, & sine inquietudine volumus possideri, eorum quidem usus, pro quorum sustentatione gubernationeque concessa sunt, modis omnibus profutura. Ita constitutum, ut obeunte Abbate, non alius ibi quacumque obreptionis astutia ordinetur, nisi quem fratres ejusdem Coenobii cum communi consensu secundum timorem Dei elegerint; maxime de eadem Congregatione, si idoneus inventus fuerit. Quod si talis, qui huic regimini congruat, inter eos inveniri non possit, cum consilio Romani Pontificis alium sibi patrem & magistrum expetant. Hoc quoque praesenti Capitulo subiungimus, ut ipsum Monasterium, & Abbates ejus, vel Monachi, ab omni saecularis servitii sint infestatione securi, omnique gravamine mundanae oppressionis remoti, in sanctae religionis observatione seduli & quieti, nulli alii, nisi Romanae & Apostolicae Sedi, cujus juris est, aliqua teneantur occasione subiecti. Consecrationes etiam Ecclesiarum, & ordinationes Monachorum, sive Clericorum, saepefacto Coenobio pertinentium, ab Episcopis, in quorum Dioecesi sunt, accipient: ita tamen, si Episcopi canonice ordinati fuerint, & ordinationes gratis fecerint. Sin autem aliquid horum obtulerit, Abbas cum licentia & auctoritate Romani Pontificis ad qualemcumque Catholicum Episcopum ei placuerit, causa consecra-

Decretum exemplis, ac immunitatis.

Anathema contra inobserantes.

Dat. die 10. Augusti anno Dom. 1077. Pontif. ann. v.

Ex edit. Card. Carafa.

Canonici Lucensis ante admoniti a Pontifice.

Contumaces vero in sua pravariatione perustos.

Præbendis & introitu majoris Ecclesie privantur.

Dat. die 11. Augusti anno Dom. 1077. Pontif. ann. v.

nas, quas vivorum aut defunctorum aliquis ibidem destinavit, aut pro amore Dei destinaverit, inde evellere, vel aliquo modo subtrahere praesumat. Si quis vero Regum, Sacerdotum, Clericorum, Judicum, ac saecularium personarum, hanc constitutionis nostrae paginam agnoscentes, contra eam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; & nisi vel ea, quae ab illo sunt male ablata, restituerit, vel digna poenitentia illicite acta desceverit, a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei & Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, ut hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Judicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen.

Datum Florentiae IV. Id. Augusti. per manus Cononis Cardinalis Presbyteri anno ab Incarnatione Domini MLXXVII. Pontificatus vero D. Gregorii VII. Papae V. Indictione XV.

XXXV.

Interdictio Canonici S. Martini Lucensis Ecclesiae ab introitu majoris Ecclesiae, quia Canonici & Praebendis emerant, quarum retentionem prohibet.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei Canonici S. Martini Lucensis Ecclesiae.

Memisse debetis, quotiens, & cum quanta cura vos monuerimus apud vos manentes, ne terrena peritura commoda majoris, quam animas vestras, estimantes, ita vos ad obedientiam iustitiae exhiberetis, ut ulterius sub excommunicationis vinculo, quod in acquirendis contra apostolica decreta Praebendis vos incurrisse manifestum erat, non permaneretis. Verum, ut ipsa res indicat, substantiam vestrae, licet iniquae possessionis pretiosioris, quam vos metipso facitis, qui spretis admonitionibus nostris, & contempta apostolica auctoritate, pro lucris temporalibus, & explenda cupiditate vestra sub maledicto anathematis post promissam, nobis satisfactionem, recidivo ac deliberato pravariationis crimine jacere non pertimescitis. Quapropter quoniam tanta praesumptionis contumaciam, & tam immanis avaritiae culpam, nostra nec taciturnitate dissimulare, nec patientiam non modo ad vestrum, sed ad illorum etiam, cum quibus communicatis, periculum, diutius fovere audemus; praesenti auctoritate omnibus, qui inter vos contra apostolica privilegia B. Leonis Papae Canonice pecunia adepti sunt, introitum majoris Ecclesiae, videlicet sancti Martini, & easdem Canonicas vel Praebendas ulterius retinendi licentiam & potestatem, ex parte omnipotentis Dei, & B. Petri Apostolorum principis, usque ad condignam satisfactionem interdicimus. Dat. Florentiae, III. Id. Augusti Indictione decimaquinta.

Trium denariorum aureorum census a Monasterio Rothonenfis A. posthabe Sedes solvi solius. Confirmatio Privilegiorum Monasterii Rothonenfis.

Abbas a Monachis eligendus.

Monasterium soli Apostolicae Sedi subiectum. Clericorum & Monachorum Ordinationes per locum Ordinarium faciendae.

Roboratio Privilegii huius.

Anathema contra violatores eiusdem

crationis, & ordinationis, tam locorum, quam personarum licenter pergat. Hæc igitur omnia, quæ huius præcepti decretique nostri pagina continet, tam tibi quam cunctis, qui in eo, quo es ordine locoque successerint, vel eis, quorum interesse poterit, in perpetuum reservanda decernimus. Siquis vero Regum, Sacerdotum, Clericorum, Judicum, ac secularium personarum, hanc constitutionis nostræ paginam cognoscens, contra eam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat; & nisi illa, quæ sunt male ablata, restituerit, vel digna poenitentia illicitæ actæ desolverit, a sacratissimo Corpore & Sanguine Dei & Domini Redemptoris Domini nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in æterno examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ lucis inveniant. Amen.

XXXVII.

Commissio Senonensi Archiepiscopo, & Bituricensi, ut examinatis Aurelianensis Episcopi sceleribus, nisi se ab objectis purgaverit, depositum privatique declarent.

Ex edit. Card. Carafa.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, Richerio Senonensi Archiepiscopo, & Ricardo Bituricensi, eorumque Suffraganeis, salutem & apostolicam benedictionem.

Ab Aurelianensi Episcopo, quæ fuerant pertrata.

Sicut quorundam vestrum novit fraternitas, multis jam clamoribus, multisque literis elaboravimus, ut Aurelianensis Ecclesia ad pristinum suæ nobilitatis statum revocaretur. Sed peccatis (ut credimus) populi promerentibus, ita pseudo-Episcoporum ibidem occupatio prævaluit, quod adhuc omnino spinas confusionis suæ extirpare non potuimus. Quanta enim inobedientia Rainerius, dictus eorum Episcopus, contra auctoritatem Sedis Apostolicæ se armaverit, & in quantam confusionem, quantumque detrimentum Ecclesiam illam perduxerit, licet vos scire non dubitamus, quosdam tamen excessuum suorum religioni vestræ nominatim dicere procuravimus. Dicitur siquidem, legitimam ætatem non habens contra decreta sanctorum Patrum sine idonea cleri & populi electione Ecclesiam invasisse. Dicitur etiam, huic iniquitati illud addidisse, ut in promotione clericorum Archidiaconatus & Abbatias per negotiationem vendendo, nullam honestatem, nullumque Dei timorem servaverit. Super hoc etiam bis & ter fraterna charitate a nobis vocatus, non solum ad nos venire neglexit, sed etiam aliquem, qui eum de objectis legitime excusaret, mittere contempsit, & a nobis interdictus, quinimo a communione Corporis & Sanguinis Domini separatus, officium Episcopale celebrare non timuit. Benedictum etiam deferentem literas nostras in captione suorum ad contemptum Apostolicæ Sedis diu affici permisit. Quapropter iniquitatem eius deinceps non ferentes, apostolica auctoritate vobis præ-

cipimus, ut ad examinationem actuum suorum in locum, quem magis aptum probaveritis, conveniatis; ad quem prius literis vestris eum convocetis, ibique de supradictis vobis respondeat, & si potest, se innocentem reddat. Quod si forte in superbia sua permanens infra quadraginta dies admonitionis venire contempserit, aut veniens de omnibus supradictis canonicè se non expurgaverit, iudicio sancti Spiritus, & auctoritate apostolica sententiam damnationis & depositionis sine omni spe restitutionis in eum promulgamus. Quam vos (sicut decet) sequentes per aures circumstantis populi distendite; & Sanzomem istum, de quo vos mihi scripsistis, qui beati Petri consilium & nostrum expetit, in loco illius depositi secundum Deum subrogate. Dat. Romæ II. Non. Octobris, Indictione prima.

XXXVIII.

Privilegium Septimiano Monasterio S. Salvatoris.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, dilecto in Christo filio Azoni Abbati S. Salvatoris constructi in loco, qui dicitur Septimo, suiisque successoribus ibi regulariter promovendis, in perpetuum.

Memores divinæ gratiæ circa nos, manifeste cognovimus, quam benevola concessione rectis desideriis, & iustis petitionibus condescendere debeamus, & ita administrationem nobis creditæ dispensationis ad multorum utilitatem exhibendo dilatare, sicut desuper erogato lucro ab eo mercedem accipere cupimus; cuius talentorum gratuita bonitate sua dona suscipimus. Quapropter, dilectissime fili, sicut tua, & fratrum tuorum devotio postulavit, suscipientes, sicut & prædecessores nostri, præfatum Monasterium, cui Deo auctore præesse dignosceris, in tutelam & defensionem sanctæ Romanæ Ecclesiæ per huius nostri decreti paginam ad corroborandum Deo auctore statum ejus, apostolicæ tuitionis privilegium tibi concedimus. Confirmamus omnia, quæ eidem venerabili loco a quibuslibet hominibus de proprio jure jam donata sunt, vel in futurum Deo miserante collata fuerint, cujuscumque modi possessiones, aut bona sunt, tam in rebus mobilibus quam immobilibus, & postremo universa, quæ nunc legaliter acquisita possidet, & in posterum Deo opitulante acquirere poterit. Proinde apostolica auctoritate censemus, atque statuimus, ut nullus Regum, vel Imperatorum, Ducum, Marchionum, Comitum, Castaldionum, nullus Antistitem, vel quacumque dignitate præditus, aut aliqua persona secularis vel ecclesiastica, magna vel parva, audeat præfatum Monasterium a sui ordinis ac firmitatis stabilitate divellere, aut bona sibi pertinentia, pro sua rapacitate vel violentia, aut iniquæ dominationis oppressionem invadere, vel inde auferre, sive suis usibus impia temeritate applicando, vel aliis, quasi piis de causis, pro suæ avaritiæ excusatione concedendo; sed cuncta, quæ ibi oblata sunt, vel offerri contigerit, tam a te, quam ab eis, qui in tuo officio locoque successerint, perenni tempore illibata, ac sine infestatio-

Examinanda Senonensi committuntur Episcopo.

Si ab his ille se non purgaverit, depositus declarandus.

Et Sanzo quidam in eius locum, iudicandus.

Dat. die 6. Octobris anno Domini 1077. Pontif. Gregorii anno vi.

Ex Tabulario Monasterii huius editit Ughell. Ital. Sac. Tom. iii. ubi de Archiepisc. Florentin.

Proemium.

Monasterium Septimianum in Tuscanensis diocesis Apostolicæ recipitur.

Confirmatio que bonis omnibus eidem donatis, & donandis.

Quicquid ecclesiasticæ, & laicæ personæ eidem, vel in huiusmodi bonis, qualibet arrepta occasione molestiam ullam inferre omnino interdicitur.

XXXIX.

Designatos Legatos Apostolicos ait, ad conciliandam pacem in Regno Theutonicorum, eosque impedire conantem excommunicat.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, Archiepiscopis, Episcopis, Clericis, Ducibus, Principibus, Marchionibus, omnibusque majoribus & minoribus in Theutonico Regno constitutis, exceptis his, qui canonica excommunicatione tenentur, salutem & apostolicam benedictionem, si Decretis Romanæ Ecclesiæ obediunt.

Notum vobis fieri volumus, fratres charissimi, quod in ea synodo, quam nuper Romæ celebravimus, inter multa alia, que de statu sanctæ Ecclesiæ (Deo cooperante) peragimus, de ruina, & confusione nobilissimi regni vestri diligenter tractantes, hoc salutiferum & opportunum pro reparatione pacis vestre fore putavimus, ut Religiosi legati Apostolicæ Sedis ad partes vestras dirigantur, qui Archiepiscopos, Episcopos, & Religiosos clericos, necnon laicos ad id idoneos, in loco, qui utrique parti habilis & congruus sit, convenire commoneant, ut aut pacem (Deo auxiliante) inter vos componant, aut cui parti iustitia faveat, veraciter addiscant. Nam in eadem synodo diffinitum est, quod nos contra eam partem, quæ pacem fastu superbia refutaverit, & cui iustitia non faverit, omni conamine, omnibusque modis potestate B. Petri infurgamus. Et quia nonnulli de regno vestro, intelleximus, magis iurgium & discordiam, quam pacem diligere, ex parte omnipotentis Dei, & beatorum Apostolorum Petri & Pauli interdicimus, ut nullus sit, qui aliquo ingenio aut studio, seu violentia impediatur, prædictos viros ad restaurandam Regni vestri concordiam convenire; aut convenientes, iustum & legale huic discordiæ finem imponere. Ad reprimendam etiam mala ingenia, & illicitos conatus, iudicio sancti Spiritus & auctoritate Apostolicæ Sedis anathematizavimus, & anathematizamus, quicumque, sive Rex, sive Archiepiscopus, sive Episcopus, sive Dux, sive Marchio, sive alicujus dignitatis vel ordinis persona sit, præsumpserit, aliquo modo hanc salutiferam constitutionem perturbare, videlicet qui operam dederit, ne prædictus conventus fiat, aut concordia tante perturbationis. Adjecimus etiam eidem anathemati, ut quicumque huius iniquitatis præsumptor fuerit, non solum in anima, sed etiam in corpore, & in omnibus rebus suis vindictam omnipotentis Dei sentiat, & in omni congregatione belli nullas vires, nullumque in vita sua triumphum obtineat; sed duplici contritione prostratus semper vilescat, & confundatur, ut sic saltem ad poenitentiam redire addiscat. Præsentium vero portitorem ad hoc vobis dirigimus, ut una cum venerabili fratre nostro Treverensi Archiepiscopo, qui Henrico favet, & altero, qui utilis & religiosus ad hoc sit opus Episcopus, ex parte Rodulphi, locum & tempus prædicti conventus statuatur: quatenus Legati nostri, quos præfati sumus, securius & certius ad vos venire, & que omnipotenti Deo placeant, ipso auxiliante, vobiscum valeant perficere.

Abbas a Fratribus eligendus.

Et a sola Apostolica Sede consecrandus atque iudicandus.

Altarium vero consecrationem Clericorum ordinationem ad loci Ordinarium spectare definitur nisi vel simoniacus fuerit, vel anathemati subiectus.

Roboratio Privilegii huius in perpetuum.

Cujus violatores feriuntur anathemate.

Dat. die 10. Januarii anno Dom. 1078. Pontif. Greg. anno vi.

statione aliqua volumus, ac decernimus possideri, eorum quidem usibus, pro quorum sustentatione, gubernationeque concessa sunt, modis omnibus profutura. Item constitutum, ut obeunte Abbate non alius ibi quacumque obreptionis astutia ordinetur, nisi quem fratres ejusdem Cœnobii secundum timorem Dei elegerint, maxime de eadem congregatione, si idoneus inventus fuerit. Quod si talis, qui huic regimini congruat, inter eos inveniri non possit, aliunde sibi patrem & magistrum expectent; qui non ab alio nisi a Romano Pontifice, secundum consuetudinem priorum Abbatum consecratur, neque alterius, nisi ejusdem Romani Pontificis subdatur iudicio. Consecrationes autem Ecclesiarum, & ordinationes Clericorum, præfato Cœnobio pertinentium, ab Episcopo, in cujus Diocesi est, accipiant; ita tamen, si ipse Episcopus canonicè ordinatus, aut a Romana Ecclesia tunc excommunicatus non fuerit, & ordinationem gratis fecerit. Sin autem aliquid horum obstitit, Abbas ad qualemcumque catholicum Episcopum ei placuerit causa consecrationis, & ordinationis tam locorum, quam personarum licenter pergat; liceatque Episcopo canonicè, quod vocatus ab eo fuerit, peragere. Hæc igitur omnia, quæ huius præcepti, decretique nostri pagina continet, tam tibi, quam cunctis, qui in eo, quos es, ordine locoque successerint, in perpetuum servanda decernimus. Si quis vero Regum, Imperatorum, Clericorum, Judicum, ac secularium personarum, hanc constitutionis nostræ paginam cognoscens, contra eam temerario ausu venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat. Et nisi ea, quæ ab illo sunt male ablata, restituerit, vel digna poenitentia illicitæ actæ desolverit, a sacratissimo Corpore ac Sanguine Domini nostri Redemptoris Jesu Christi alienus fiat, atque in æterno examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco iusta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Judicem præmia æternæ pacis inveniant.

Datum Laterani IV. Idus Januarii per manus Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis, ac Bibliothecarii, anno quinto Pontificatus D. Gregorii Septimi Papæ, ab Incarnatione vero Domini MLXXVIII. Indictione prima.

In Synodo Romana habita die 3. Martii designatos ait Legatos Apostolicos

Ad componendam pacem in Regno Theutonico

Quam qui impedit conati fuerint, anathematizantur.

Præsentium portitorem hac de causa directum fuisse, ut cum Treverensi Archiepiscopo de loco & tempore Conventus statuatur: Quo Legati Apost. securius possint itinerari.